

[Økonomiministeren]

nisteren helt kan henholde sig til mit netop af-givne svar på spørgsmål nr. S 603.

Pelle Voigt (SF):

Jeg takker for svaret, som ikke kommer som nogen lammende overraskelse. Jeg tror imidlertid, at jeg vil bebude over for regeringen, at jeg meget gerne vil have lejlighed til at gå udenrigsministeren lidt nærmere på klingen, hvis han på et tidspunkt er til at træffe i spørgetiden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 536**9) Til indenrigsministeren af:****Per Tærsebøl (KF):**

»Hvorledes agter ministeren at respektere planlovgivningens regler om borgerinddragelse og høring i forbindelse med placering af flygtninge?«

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Efter planloven skal områdets beboere – og jeg vil her godt sige: naturligvis – høres, både når der dispenseres fra lokalplaner og byplanvedtægter, og når der skal udarbejdes en ny plan.

Det sidste kan – som det vist er velkendt – give vanskeligheder i forbindelse med asylcentre, fordi offentlighedsfristen ved lokalplanudstedelse er så lang, som den er. Der skal ofte laves en lokalplan, før der kan etableres et større asylcenter.

I den nuværende situation, hvor der skal skaffes indkvartering til et stort antal asylsøgere, er det svært at finde de nødvendige indkvarteringssteder. Det skal jeg ikke trætte med her, men blot understrege, at der i den fase, hvor vi er nu, bliver handlet, ofte meget hurtigt, og af hensyn til tidsfaktoren kan det ikke undgås, at miljøministeren må anvende den hjemmel, der er i planlovens § 3, stk. 1 og 2, til at udstede et landsplandirektiv.

Et landsplandirektiv kræver efter planloven ikke nogen bestemt procedure. Der er ikke lovkrav om en offentlig høring, men offentligheden bliver og vil fortsat blive orienteret, før et direktiv udstedes. Det kan f.eks. ske ved et borgermøde.

Det var netop denne situation, der forelå i forbindelse med etableringen af et asylcenter i det tidligere psykiatriske hospital Montebello i Helsingør. I løbet af kort tid skulle der tilvejebringes en lokalplan, og miljøministeren måtte derfor den 18. marts udstede et landsplandirektiv, hvorefter etablering af et asylcenter på Montebello kunne ske uden lokalplan.

Allerede samme dag som Frederiksberg Amsråd havde besluttet at udleje Montebello til Direktoratet for Udlændinge – det var den 11. marts – blev der af Indenrigsministeriet taget initiativ til afholdelse af et borgermøde, som fandt sted den 16. marts. Hvis de kommunalt valgte ikke selv er indstillet på, at et sådant borgermøde skal finde sted, stiller folk fra Indenrigsministeriet altså gerne op, som det var tilfældet i Helsingør, hvor jeg da med glæde noterede mig at hr. Per Tærsebøl var til stede som tilhører.

Formanden:

Det må være muligt at lave et forberedt svar sådan, at det holder sig inden for de 2 minutter, som er taletiden for ministersvar.

Per Tærsebøl (KF):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg synes også, at jeg nu, inden jeg stiller et tillægs-spørgsmål, vil komplimentere ministeren for hendes opførsel på mødet i Montebello i Helsingør. Mødet var roligt og sagligt, og det synes jeg var godt.

Mit spørgsmål er: Er ministeren indstillet på at tilgodese lokale erhvervs- og arbejdsmæssige interesser, med andre ord bede Flygtningehjælpen og andre drage omsorg for, at de, i stedet for som de gør i dag, vil henvende sig mere lokalt, når der skal handles, og når der skal ansættes personale? Jeg synes, at man dirigerer det lidt for centralt.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det vil være helt naturligt, og sådan bør det også fungere fremover, at man både ved ansættelse af arbejdskraft, ved indkøb til den daglige husholdning, og hvad der ellers kan være tale om i forbindelse med dagliglivet på asylcentre, i så høj grad som det overhovedet er muligt, satser på det, der kan skaffes lokalt.